

تاثیر درمان شناختی-رفتاری به شیوه گروهی بر کاهش علائم اضطراب (صفت و حالت) دانش‌آموزان متوسطه دوم مبتلا به آرتریت روماتوئید شهر همدان

علیرضا واحدی همت^۱، ایرج صفایی راد^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

^۲ استادیار، گروه روانشناسی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر درمان شناختی-رفتاری به شیوه گروهی بر کاهش علائم اضطراب (صفت و حالت) دانش‌آموزان متوسطه دوم مبتلا به آرتریت روماتوئید شهر همدان انجام شد. این پژوهش یک مطالعه نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان پسر مشغول به تحصیل در مقطع متوسطه دوم شهر همدان در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ (۴۷۰ نفر)، بود که ۳۰ نفر از دانش‌آموزان پسر مبتلا به آرتریت روماتوئید به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) قرار داده شدند. گروه آزمایش ۸ جلسه ۱ ساعته تحت گروه‌درمانی شناختی-رفتاری قرار گرفتند و گروه کنترل در طول این مدت در انتظار درمان ماندند. روش جمع‌آوری داده‌ها بر اساس پرسشنامه اضطراب (صفت-حالت) اسپیل برگر (۱۹۷۰) انجام گرفت. تجزیه و تحلیل اطلاعات به‌دست آمده از اجرای پرسشنامه‌ها از طریق نرم‌افزار SPSS 23 در بخش استنباطی (تحلیل کوواریانس) انجام پذیرفت. نتایج پژوهش نشان داد که درمان شناختی-رفتاری به شیوه گروهی بر کاهش علائم اضطراب (صفت و حالت) دانش‌آموزان متوسطه دوم مبتلا به آرتریت روماتوئید شهر همدان، تاثیر دارد.

واژه‌های کلیدی: گروه‌درمانی، درمان شناختی-رفتاری، اضطراب (حالت-صفت)

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۲۷۲-۲۶۶